

Korsförhör mig

Lisa Ekdahl

Låt mig nådigt få förklara
Törsten kan aldrig släckas
Du får gärna väcka mig du vet jag vill väckas
Av armar som sluts kring mig, du drar mig intill dig
Du kan be mig men du känner redan vad jag vill dig

Du behöver aldrig skylta med vad naturen gett dig
Du kan be mig vackert men jag ger mig utan att du bett mig
Dina händer är meddelsamma, min mun vill svara
Mina läppar bekänner hos dig vill jag vara

Du kan korsförhöra mig och finna att jag vill ha dig
Sen kan du kroppsvisitera mig och finna varje liten del av mig
Vill ha, vill ha, vill ha, vill ha, vill ha, vill ha dig

Du är som en krigare som strider
För det upphöjt sköna
Sådant vill jag uppmärksamma sådant
Måste jag belöna
Ära den som äras bör, dig måste jag få ära
Mina läppar bekänner jag vill ha dig nära

Låt mig nådigt få förklara, ögon blir aldrig mätta
Jag kan inte se mig mätt så jag har lagt mig skönt tillrätta
Din mun mot min skuldra, din hand längs min ryggrad
Mina läppar bekänner din famn är min fristad

Du kan korsförhöra mig och finna att jag vill ha dig
Sen kan du kroppsvisitera mig och finna varje liten del av mig
Vill ha, vill ha, vill ha, vill ha, vill ha, vill ha dig

Du kan få mig att bekänna när jag lutar
Mitt yrseltunga huvud mot din arm
Att om min panna hettar
Är det du som gör mig varm

Vad du gett mig ska jag ömt och varligt
I mitt hjärta gömma
Låt mig få kyssa dina läppar ömma
Låt mig nådigt få förklara dig kan jag
Aldrig, aldrig, aldrig, aldrig glömma